సెగ

అల్లం రాజయ్య

దూరంగా నల్లగా పడుకున్న రోడ్డు మీద రొద పెడుతూ బొగ్గు లారీలు తిరుగుతున్నాయి. ఆటో రిక్షాల శబ్దం, జీబులు, స్కూటర్ల రొద కలెగల్సిపోయి వినిపిస్తున్నాయి. వీటన్నిటికి నేపథ్యంలో గనుల దగ్గరి గాలి పంఖాల (లోపలి చెడుగాలి తోడేసే పంఖాలు) బొయ్యిమనే శబ్దం ఒకే స్థాయిలో విన్పిస్తోంది. ఈ శబ్దాలన్నిటిని మింగేసే సి.ఎస్.పి. (కోల్ స్క్రీనింగ్ ప్లాంటు) నిర్జీవంగా పడున్నది.

బంకర్‌పైకి బొగ్గు తెచ్చే పట్టాకు బేరింగులు వేస్తున్న ఫిట్టర్ డేవిడ్ ఆయిల్ గ్రీసు అంటిన బట్టలతో బేరింగులు అమర్చడానికి యమ తంటాలు పడుతున్నాడు. స్క్రీనింగ్ ప్లాంటు పక్కనే గల రైల్వే పట్టాల మీదుగా గూడ్స్ రైలు ధనధనలాడుతూ వెళ్ళిపోయింది. ఆ చప్పుడుకు సియస్‌పి రేకులు జనజనలాడాయి...

సిఎస్‌పి పక్కనే గల విశాలమైన యార్డులో సేల్ కుప్పలు (బొగ్గుతో కలిసి వచ్చిన రాళ్ళు) సాయంత్రపు నీరెండలో చిన్న చిన్న గుట్టబోర్లలాగా కనిపిస్తున్నాయి. సియస్‌పి ముఖద్వారం వద్ద గనులనుంచి బొగ్గు తెచ్చిన లారీలు పేరుకుపోయాయి. డ్రైవర్లు అరుస్తున్నారు. కొంతమంది నీళ్ల పంపు దగ్గర తమ జిడ్డోడే ముఖాలను కడుక్కుంటున్నారు.

కిందినుంచి పైకి చూస్తూ ఫోర్‌మెన్ సదానందం మెడ నరాలు ఉబ్బుతుండగా కేకేశాడు. ఆ ప్రాంతంలో ఎవరికైనా కేకలతో తప్ప మెల్లిగా మాట్లాడడం అలవాటు లేదు.

"డేవిడ్ పనైపోయిందా?" సదానందం కేక.

జవాబు లేదు.

"గాడ్దికొడుకులు- వంగుతె..." సదానందం గొణుక్కుంటూ ఇనుప తంతెల మీదుగా కొంత దూరం పైకెక్కి- "ఆడ పోరినెవతినన్న పెట్టుకున్నవ- సరసాలాడ్తున్నవా? పనిచేస్తున్నవా?" సదానందం నోరంతా తెరిచి అన్నాడు.

"అయిపోయింది సార్" డేవిడ్ బిగ్గరగా చెప్పాడు.

"లోడింగ్ ఆగిపోయింది. కింద రైల్వే వ్యాగన్లు ఎన్ని దివాలుంచుతరు. నీ బ్రేక్‌డౌన్ వాడికేం ముద్దు. రైల్వే వాళ్ళు డామిరేజ్ వేస్తరు. ఇగ చూసుకో. ఒకరినొకరు తిట్టుకుంటరు. మేనేజర్‌గాడు అవ్వ నక్కను పాతం బెడ్తడు" సదానందం అనేసి కిందికి దిగొచ్చాడు.

సి.ఎస్.పి. కింది భాగంలో సిమెంట్ గోడ పక్కకు పడుసుపిల్లలాగా సిగ్గుపడుతూ రాసకొండ రామయ్య నిలుచున్నాడు.

"ఏమోయి రాములు సమర్తయిన పోరి తీర్గ నీ అండ్ల నువ్వే ఇడైపోవడితివి" అన్నాడు సదానందం అక్కడే అడ్డదిడ్డంగా వున్న కుర్చీ మీద కూలబడుతూ.

"ఇయ్యాల్ల నా రిటైర్‌మెంట్ పార్టీ కాదుండ్లి" అన్నాడు రామయ్య.

"ఔ... ఔ మర్చేపేయిన- ఔగని- డ్యూటీకేమొ ఆలిశ్యంగా ముక్కుతూ మూల్గుతూ వచ్చేటోనివి ఇయ్యాల్ల మాత్రం పొద్గాలచ్చినవ్... అంతేలే- కంపినోని పని గద- అట్ల కూర్చో- మీ గ్యాంగోల్లంతా తయారై వస్తండ్లుగావచ్చు- జెర సవ్వలు గివ్వలు గొట్టి వస్తరుగదా!" అన్నాడు సదానందం.

సదానందం వల్లగాపొట్టిగా వుంటాడు... ఉబ్బు చెంపలు- అసహ్యంగా పొడుచుకొచ్చిన బొత్త- నడువడం కూడా నేను కుంట నడుస్తాడు... అతను కోల్ ఫిల్లర్‌గా ఉద్యోగంలో చేరి వాన్ని వీన్ని బట్టి ఎలక్ట్రీషన్ కింద హెల్పర్‌గా చేరి ఎలక్ట్రీషనయ్యి- అట్లా ఫోర్‌మెన్ దాకా దంచుకొచ్చాడు.

రాసకొండ రామయ్య మరింత సిగ్గుపడిపోయి సిమెంటు గోడ పక్క కింద కూర్చున్నాడు. అతని వెడల్పు ముఖం ముడుతలు పడిపోయున్నది. పెద్ద నోరు- దవడకు నాలుగు పండ్లు తప్ప ముందటి పండ్లు కొన్ని ఊసిపోయాయి. ఎండిన కంపలాగా తెల్లగా నర్సిపోయిన వెంట్రుకలు- ఎముకలకు ఊగులాడే చర్మం- ఎడమచేతి వేళ్ళు రెండు తెగిపోయాయి. నరిసిన వెంట్రుకలకు నూనె రాస్తే అది ముకం మీదికి అసహ్యంగా కారింది. నుదురుకు పెట్టుకున్న కుంకుం బొట్టు పోశమ్మకు కోసే మేకపోతు నుదుట పెట్టినట్లుగా వుంది.

"ఏమోయి రాములు ఇయ్యాల్ల కూడా డ్యూటీ బట్టలే వేసుకొచ్చినవ్! ధోతి అంగేసుకోకపోయినవా?" అన్నాడు సదానందం.

రామయ్య ముఖంలో మబ్బులు కమ్మాయి. ఇందాకటి సిగ్గు మాయమైపోయింది. "ఈటికి నాకు ఇయ్యాల్టితోని రుడం తీరిపోతది కదా సార్!" అన్నడు. ఆ గొంతు వనికింది.

"అయిపోయింది సార్!" డేవిడ్ కేక పెట్టాడు.

సదానందం ఎవరో తరుముతున్నట్టుగా అక్కడినుంచి లేచిపోయి క్యాబిన్‌లో అరుస సాగిండు.

సియస్‌పి ఆవులించింది. సియస్‌పి బొక బొక జరుకూ జరుకూ, గిరగిర, కిరకిర, దబడదిబడ చెవులు బద్దలు కొట్టే అనేక రకాల శబ్దాలతో నడువసాగింది.

రామయ్య పిచ్చివాడిలాగా నడుస్తున్న పట్టాలకేసి, పట్టాల మీద బొల్లర బొల్లర పైకి పోతున్న బొగ్గు పెళ్ళలకేసి చూస్తున్నాడు.

ఆ షిఫ్ట్‌లో పనిచేసే కార్మికులు చాలా మంది ఎవరి పనుల్లోకి వాళ్ళు నడిచారు. పట్టామీద పోతున్న బొగ్గు పెళ్ళల్లో నుంచి సేల్‌ను తీసి కింద తోసేవాళ్ళు. పట్టా అటెండర్లు బండబూతులు తిట్టుకుంటూ పరుగులు పెడుతున్నారు.

ఫెళఫెళ బంకరు కింద గల వ్యాగన్లలో బొగ్గు కూలుతోంది. బంకరుముఖద్వారం దగ్గర బొగ్గు బాయిలనుంచి వచ్చిన లారీలు అదే విధంగా బొగ్గు పోస్తున్నాయి. బొగ్గు ధూళి ఆ ప్రాంతంలో ఓ మేఘంలా మనిషికి మనిషి కన్పించకుండా కమ్మేసింది.

ఈ రాకాసితో పాటు ఇన్ని రోజులు తను కదిలాడు. కాని ఇప్పుడు ఈ రాకాసి తనను పక్కకు తోసేసింది.

ఈ రాకాసి సీలసీలకు తన నెత్తురు, మాంసం అంటివున్నది. సేల్ తీస్తున్నప్పుడు తన ఎడంచేతి వేళ్ళు పట్టా కింద పడి తను చూస్తుండగానే బొగ్గుతో కలిసి వేళ్ళు పోవడం మతికొచ్చింది.

రామయ్య మనసులో బొగ్గు దుమ్ములాగా ఎన్నో ఆలోచనలు సుళ్ళు తిరిగాయి. ఇట్లా రికామీగా మిషన్ల పక్క నిలుచుండడం వింతగా కొత్తగా అనిపించింది.

అక్కడ వుండలేక రామయ్య సిఎస్‌పి కింద అటిటు తిరిగాడు. తన షిఫ్టువాళ్ళు ఇంకా ఎందుకు రాలేదబ్బా!

అలవాటుగా కాకీలాగు జేబు వదిరాడు- ఒక సారా పాకెటు తీసి కటుక్కున కొరికి గుటుక్కుమన్నాడు.

గొంతులో మంట- కండ్లల్లో వెలుగు... అదెక్కడికి సరిపోలేదనిపించింది. రెండోది తీసి వేసుకున్నాడు.

ఇప్పుడు రామయ్య - సిఎస్‌పిలో బెల్టు అటెండరుగ పనిచేసే రామయ్య- ఇప్పుడు సిఎస్‌పి శబ్దాల అంతరార్థం అతనికి తెలిసింది. సిమెంట్ గోడమీద కాండ్రకిచ్చి ఉమ్మాడు. జేబులోనుంచి బీడికట్ట తీసి ముట్టించాడు.

"జెర్దీ నడువ్- అగో ఆ సేల్ పెళ్ళ బంకర్లకు పోద్ది- నేమఉతన్నవ్ బిడ్డా! రాత్రి పని లావయ్యిందా?" ఎవడో అరిచి చెప్పతున్నాడు.

ఆ భయంకర శబ్దాల మధ్య, ఉరుకులు పరుగుల పని మధ్య కార్మికులు నోరు తెరిస్తే అది తప్పక బూతే అవుతుంది.

రామయ్యకు ఆ మాట హాయిగా వినిపించింది. ముసలి దవడల మధ్య చిన్న నవ్వు- బీడి పొగ నసాలాని కంటేదాకా పీల్చి పొగ ముక్కుల్లనుంచి బయటకు విడుస్తూ ఎదురుగున్న ఫోర్‌మెన్ కూర్చుండే కుర్చీకేసి చూశాడు- ఆ కుర్చీ పైభాగంలో అడ్డదిడ్డంగా బొగ్గుతో గీసిన బొమ్మా- ఇద్దరు బరిబాత పురుషులు అసహ్యంగా ఒకనిమీద ఒకడుండి లైంగిక క్రియ జరుపుతున్నారు. ఆ చిత్రంలో అధికార్ల మీద తీవ్రమైన కసి కన్పిస్తోంది... అలాంటివి గోడలమీద ఎక్కడ చూస్తే అక్కడ చాలా వున్నాయి. రామయ్యకు ఆ చిత్రాలు కొత్తగా అసహ్యంగా కన్పించాయి. అందులో పనిచేసేవాళ్ళకు అవి అక్కడున్నట్లే గుర్తుండదు.

బండారి పోశం, సరిదవుడల హుస్సేన్, వూరగొండ దుర్గయ్య, బీసగొండ శంకరయ్య, రాయల్ రాజం, పాయిలి గట్టయ్య, మొఖద్దమ్ మల్లయ్య, ఎలక్ట్రీషన్ రంగస్వామి, నోళ్ళల్లో జర్దా పాన్‌లు వేసుకుని, తెల్లబట్ట లేసుకుని వచ్చారు. వాళ్ళు ఒక గంపలో వడలు, ఒక కొత్త ఇత్తడి నీళ్ళ డ్రమ్ము తెచ్చారు...

సరిగ్గా అయిదు గంటలకు సియస్‌పి ఆగిపోయింది.

డ్యూటీ మీదినుంచి చాలామంది వచ్చారు.

సదానందం హడావిడి చేశాడు.

సదానందం కుర్చీ పక్క ఎక్కడినుంచో మరో రెండు కుర్చీలు తెప్పించి వేశారు.

ఈగ మీసాల వెల్ఫేరాఫీసర్ శాస్త్రిని పిలిచారు.

కార్మికులంతా సిమెంట్ గోడకు ఆనుకుని నిలుచున్నారు.

సదానందం రాసకొండ రామయ్యను పిలిచి కుర్చీమీద కూర్చోమన్నాడు.

రామయ్య తికమకపడ్డాడు. అందరికి రెండు చేతులు జోడించి దండం పెడుతుంటే అతని చేతులు వనికాయి. మాడిపోయిన ముఖంలో ఇందాకటి రెండు సారా పంచులు గాని, కుర్చీగాని రవ్వంత సంతోషాన్ని తేలేకపోయాయి. సేల్ కుప్పలు మోస్తున్న స్త్రీలు కొందరు ఇక్కడేదో జరుగుతున్నదని అటుకేసి వచ్చారు.

మొదట ఈగ మీసాల శాస్త్రి మాట్లాడాడు.

"సింగరేణిలో రిటైరయ్యేదాకా పని చేయడమన్నది సాధారణంగా ఎంతో అదృష్టవంతులైతే తప్ప దొరుకనిది. రామయ్య అదృష్టవంతుడు. ఈ కాలంలోనైతే ప్రతివాడు తిండికన్నా తాగడానికే ఎక్కువ ప్రాధాన్యత నిస్తున్నాడు. తాగడం మూలకంగా ఆరోగ్యం చెడిపోతుంది. ఫలితంగా కార్మికుడు సాధారణంగా పగటున పదిహేను సంవత్సరాల కన్నా ఎక్కువ పని చేయలేకపోతున్నాడు. మొన్న మన మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ గారైన రావుగారు మీటింగ్‌లో ఏం చెప్పారు?" శాస్త్రి దగ్గి నీళ్ళు తాగాడు...

"గీనేందిర- సాలు సెప్ప దరుమరాజా అంటె దుడ్డిబ్రె వాదేనన్నట్టు చెప్పతందు. రావు పేరెత్తితే నా - శరీరం మండుతది- పొడక్సన్లో పొడక్షనంట పొడిపొడి పావాలు దింటండు" బండారి పోశం కింద కూసున్నోడు లేచి నిలబడి ఆవహావంగా అన్నాడు. అతను అప్పటికే ఫుల్‌గా తాగున్నాడు.

"నసరాదో సెప్పేది సెప్పనియ్యరాదు. సెవులు గోసిన కుక్కోలే" బీసగొండ శంకరయ్య.

"ఇగో సారు..." పోశం అడ్డుపోయాడు. అతన్నెవరో పక్కకు తీసుకపోయారు.

"నాకు అడ్డం రాకుండ్లిరా నీ యక్క ఏడ నన్ను ముంగట పడనియ్యరైతిరి. మనమంతా తాగి సెడిపోతన్నమని తీకునాలు తీత్తండు- మన మెందుకు తాగుతున్నమోట- ఎటు వశపడక తాగుతన్నం" అన్నాడు పెద్ద నోరుతో-

వెల్ఫేర్ ఆఫీసర్ శాస్త్రి జేవురించిన ముఖంతో మరేదో మాట్లాడి- మెరుపుల దండ ఒకటి రామయ్య మెడల్లో వేశాడు. కార్మికు లంతా చప్పట్లు చరిచారు. వడాల పంపకం జరిగింది. నాకంటే నాకని కార్మికులు వడలు అందుకున్నారు.

"నాకు బయట పనున్నది" అంటూ శాస్త్రి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ తరువాత సదానందం లేచి కాసేపు విచారంగా నిలుచున్నాడు.

"నాకు రామయ్యను చూస్తుంటే ఏం చెప్పాలో దోయడం లేదు. మనం ఒకలమీద ఒకలం బడి కొట్లాడుకుంటాం- అందరం ఈడికి కడుపు చేత బట్టుకుని వచ్చినవాల్లమే. బయటకు పోతే అందరం ఒక్కటే- ఈడి కొస్తే మాత్రం మనందరం ఒకలమీద ఒకలం కారాలు మిర్యాలు నూరుతాం- మనలను ఆడిచ్చేది ఇగో ఈ యంత్రాలు- రేపటినుంచి ఈ సప్పుడు, ఈ కొట్లట రామయ్య కుండవు- రామయ్య రిటైర్‌మెంటు జీవితం ప్రశాంతంగా, హాయిగా గడవాలని కోరుతున్నాను" సదానందం హఠాత్తుగా కూర్చుండిపోయాడు.

కార్మికులు ఒకరి ముఖాలు ఒకరు చూసుకున్నారు.

"పర్వాలేదు ఈనికి తలకాయల దిమాఖున్నదిబై" హుస్సేన్ కిసుక్కున నవ్విండు.

రామయ్య ఖిన్నుడై కూర్చున్నాడు. అతని మెదడులో మాటలు లేని సంఘర్షణ పోటెత్తుతోంది.

తరువాత ఎవరు పిలువకుండానే బండారు పోశం కుర్చీల దగ్గరికొచ్చి సొలుగుతూ "పిసముండ కొడుకు నను కుంటరు- సెవార్తి- తాగున్న... అయితె మాత్రం లైను దప్ప- తాగుతు అంటే మతి కచ్చింది- బొగ్గుబాయి మన నెత్తురు తాగుతది- మనం సారా దాగుతం" తనండ్ల తానే నవ్వుకున్నాడు.

"సాలు సాలు నీ తాగుడు ముచ్చెట్లు-" ఎవరో మందిలో నుండి-

సోలుపుగ నిలబడిన ఆడోల్లు నవ్వారు.

"నసరాదొహె- ఏదన్న లైనుమీన బడాలె గదా! ఇగో గీ బాయి పని కచ్చినోదు సంపాయించుతడంటరు. నాకు పెండ్లాం కాన్నుంచి అన్ని బోయినయ్- ఏక్ నిరంబున్-" పోశం వారిక తిరుగక బిక్కమొహం వేశాడు.

అతన్ని హుస్సేన్ మందిలోకి పట్టుకపోయాడు.

"నువ్వే ఏదన్న మాట్లాడు"మన్నారు కార్మికులు రామయ్య నుద్దేశించి.

రామయ్య తత్తరపడ్డాడు... కొత్తగా, వింతగా అప్పుడే నిద్రలోనుంచి లేచినట్టుగా లేచి నిలబడ్డాడు... అతని కళ్ళల్లో నీటిపొంగు తళుక్కున మెరిసింది.

"అయ్యలాలా! నేను మీతో గల్సి రెక్కల్ల బొక్కల్ల మెదిలిన- కాని మాటంటె నన్ను మన్నించాలె-" రెండు చేతులు జోడించి అందరికి మొక్కిండు... "నేను పల్లెల బుట్టిన- పంటలు దీసిన- చేతి కమరని కండలతోనే గీ బాయిలసొచ్చిన గిప్పుడు సూత్తండ్లు గదా! ఒంట్లె గోరెడు మాంసం లేదు. నా ఒంట్లో బొగ్గు, బూడిది కలెగల్సిపోయింది... గిప్పుడు బొగ్గు లచ్చిన సేల్ (రాళ్లు) తీర్గ అగో బయటికి ఇసిరివేయబడ్డ-" రామయ్య గొంతు పూడుకపోయింది. పీక్కపోయిన చెంపల మీదుగా బొట బొట కన్నీళ్ళు కారి ధారగట్టాయి.

ఎవరో అతని కన్నీళ్ళు తుడిచారు. అక్కడి కార్మికులంతా కదిలిపోయారు.

రామయ్యకు ఇత్తడి నీళ్ల డ్రమ్ము బహుమతిగా ఇచ్చారు.

రామయ్య అందరి కడుపుల తల బెట్టాడు. అలాయి బలాయి తీసుకున్నాడు.

ఆ కార్యక్రమమంతా అయిపోయేసరికి సూర్యుడు క్రుంకాడు. చుట్టూ బొగ్గు పొగలు కమ్ముకుంటుండగా రామయ్య చంకలో ఇత్తడి డ్రమ్ము పెట్టుకుని నడువ సాగిండు. అతనికి మార్గంలో ఎన్నో జ్ఞాపకాలొచ్చాయి. అవి స్పష్టంగా లేవు. కొస మొదలు లేవు. లీలగా పల్లె గుర్తుకొచ్చింది.

మార్గంలోనే మరో రెండు సారా ప్యాకెట్లు వేసుకున్నాడు. ఇప్పుడతనికి పూర్తిగా జ్ఞాపకాలు చెదిరిపోయాయి.

చౌరస్తా మీద నిలబడి "దీనమ్మల కుక్కల్- ఒంట్లె మొత్తం సారాయం గుంజుకున్నరు. బతుకు బొగ్గైపోయింది. ఇగో గీ నీళ్ళ డ్రంబు యిచ్చిండ్లు-" దాన్ని కొట్టి చూశాడు.

అతని మాటలు ఎవరు పట్టించుకోలేదు.

తప్ప తప్ప అడుగులేస్తూ, మధ్య మధ్య ఆగి ఊరు పేరు లేకుండా తిడుతూ రామయ్య నడుస్తున్నాడు... ఓ పడుచు జంటను తీక్షణంగా చూసి "నీ వొంట్లె నెత్తురు బాయి తాగుతది" అన్నాడు రామయ్య.

పడుచు జంట "పాపం బాగా తాగిండు" అనుకొంటూ వెళ్ళిపోయారు.

ఆ దారిలో నడిచేవాళ్ళెవరు రామయ్య మాటలు పట్టించుకోలేదు. రామయ్య బట్టల నుంచి బొగ్గుగాని, బూడిద గాని రాలుతున్నదో లేదో చూడలేదు.

రామయ్య ఎట్టకేలకు తన క్వార్టరు చేరుకున్నాడు.

అప్పుడే కొడుకు లక్ష్మిరాజం బజారు నుంచి వొచ్చి డొక్కు సైకిల్ స్టాండేసి ఇస్త్రీ పైంటు అంగీ జాగ్రత్తగా విడువబోయాడు.

రామయ్య క్వార్టరు ముందు నిలదొక్కుకుని నిలబడి- "ఏమే" అని కేకేశాడు భార్య నుద్దేశించి.

పెండ్లి కావాల్సిన ఇద్దరు బిడ్డలు, పెండ్లై భర్త విడిచిపెట్టిన పెద్దబిడ్డ గాభరాగా బయట కొచ్చారు.

"మీ అవ్వ ఏడ సచ్చిందే-" అన్నాడు రామయ్య.

"గుడ్డేలుగుల పల్లెకు పాలం కోతకు బోయి ఇంక రాలే-" అన్నది భయం భయంగా పెద్దబిడ్డ.

రామయ్య కొడుకును చూశాడు-

"తూ నీ పుటుకు గాల- నన్ను ముంచుక ఇన్నొద్దులు తిన్నవ్- ఇక మీ నాయిన్నను పనిల నుంచి తీసేసిండ్లు- ఎవ చిల్లు దోసుక తింటవో-" రామయ్య కాండ్ర కిచ్చి ఉమ్మేశాడు.

విడువబోతున్న బట్టలు మళ్ళీ వేసుకున్నాడు లక్ష్మిరాజం. తండ్రి నిదురబోయే దాకా సాధారణంగా ఈ ఇంటికి రాడు లక్ష్మిరాజం.

"తూ నీ యవ్వ నరకం" అనుకుంటూ డొక్కు సైకిలేసుకుని బజారుమీద పడ్డాడు లక్ష్మిరాజం.

రామయ్య అదే బట్టలతో మంచంలోకి ఒరిగిపోయాడు. పైన చీకటి నిండిన ఆకాశంలోకి చుక్కలు. చీకట్లో ఎవరికి కన్పించకుండా వెక్కి వెక్కి ఏడ్చాడు రామయ్య.